

E. V. ТИШЕЧКІНА

**ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧЕСКІ АСПЕКТИ ДИФФЕРЕНЦІОВАННОГО ОБУЧЕННЯ
НА ЗАНЯТІЯХ ІНОСТРАННОГО ЯЗЫКА**

Раскрывается сущность дифференцированного обучения, а так же рассматриваются основные способы определения особенностей студентов при дифференциированном обучении иностранному языку.

Ключевые слова: дифференцированное обучение, признаки, иностранный язык.

K. V. TISHECHKINA

TEACHING ENGLISH VOCABULARY IN NON-PHILOLOGICAL UNIVERSITIES

The essence of the differentiation teaching is explained in this article. The main ways to determine the differential characteristics of students with learning a foreign language have been considered in our work.

Key words: differentiation teaching, sign, foreign language.

УДК 378.147

П. Д. ДЖУРИНСЬКИЙ

м. Одеса, Україна

**ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ
КУЛЬТУРИ ДО ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ ЗА МОТИВАЦІЙНИМ КОМПОНЕНТОМ**

У статті представлені результати формування готовності до здоров'язбережувальної професійної діяльності майбутніх учителів фізичної культури за мотиваційним компонентом після проведення формувального етапу дослідження.

Динаміка змін результатів в експериментальній групі свідчить про доцільність використання педагогічних технологій, які сприяли підвищенню мотивації у майбутніх учителів фізичної культури до здійснення педагогічної діяльності з урахуванням здоров'язбереження учнів.

Ключові слова: професійна діяльність, здоров'язбережувальна діяльність, сформованість, майбутні учителі, готовність, мотивація, фізична культура.

Актуальність проблеми. Посилення здоров'язберігаючої функції фізичної культури у загальноосвітніх навчальних закладах має мету створення для учня формуючого, зміцнюючого та зберігаючого здоров'я навчального середовища, що потребує модернізації процесу підготовленості майбутніх учителів фізичної культури у вищих навчальних закладах і спрямування його на формування творчої особистості, здатної виконувати роль керівника та координатора здоров'язберігаючої освіти у загальноосвітній школі.

Сьогодні у підготовці майбутніх учителів фізичної культури до здоров'язбережувальної професійної діяльності існує низка суперечностей: між вимогами суспільства до підготовки майбутніх учителів фізичної культури й недостатнім осмисленням і узагальненням цього процесу в педагогічній науці; між масовістю підготовки майбутніх учителів фізичної культури та індивідуально-творчим характером їх професійної діяльності; між орієнтацією на нові моделі навчально-виховного процесу у вищій школі та традиційним змістом, формами і методами підготовки майбутніх учителів.

На наш погляд, формування мотивації до здоров'язбережувальної діяльності, передба-

чає формування у майбутніх учителів фізичної культури здоров'язбережувальних знань, умінь і навичок, що залежить від наявності у студентів мотивації, потреби у збереженні і зміцненні здоров'я.

Мета дослідження: вивчити стан сформованості мотивації у майбутніх учителів фізичної культури до здоров'язбережувальної діяльності на формувальному етапі досліджень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій: В сучасних умовах, коли зниження духовного потенціалу та здоров'я молоді, особливо підлітків, стає відчутною реальністю, необхідність орієнтованості на формування духовних потреб, здорових навичок, фізичного загартування, в цілому здорового способу життя є одним із пріоритетних напрямі у вихованні дітей і молоді в школі.

Сьогодні неабиякої значущості набуває проблема збереження дітей від наркоманії, алкоголізму, девіантної поведінки, саме тому забезпечення здоров'язберігаючого дозвілля школярів є особливо важливим. У педагогічній науці склалися певні напрями дослідження окресленої проблеми: філософські та методологічні засади оптимізації виховання школярів, зокрема й організації здоров'язберігаючого дозвіл-

ля [3,5]; науково-теоретичні аспекти забезпечення здоров'язбереження дітей і молоді [1].

Як зазначає І.Д. Бех [2], застосування на уроках фізичної культури підходів щодо формування в учнів морально-ціннісного ставлення до свого здоров'я і здорового способу життя, зміцнення здоров'я дозволяють визначити найкращі шляхи впливу на мотиваційну – потребнісну – сферу учнів з метою активного впровадження здорового способу життя як важливої соціальної умови організації життєдіяльності.

Орієнтація на здоровий спосіб життя, систематичні заняття фізичною культурою і спортом, формуються значною мірою в дитячому та підлітковому віці. Можливість вибору спортивної спеціалізації на основі особистості зацікавленості підлітків, конкуренція і змагання на заняттях можуть бути тими чинниками, які підвищують інтерес до фізичної культури, а також сприяють формуванню цілеспрямованості до заняття фізичною культурою і спортом [4].

Будь-яка діяльність, у яку включається людина, виникає і відбувається під впливом зовнішніх факторів, що її стимулюють. Під зовнішніми факторами розуміється будь-яка зовнішня причина, яка викликає ту чи іншу діяльність. Для виникнення активної та ефективної діяльності різні стимули повинні викликати мотиви.

У вітчизняній психології дослідження мотивів займає провідне місце, а проблема мотивації і мотивів – одна із стрижневих у психології. Б.Ф.Ломов зазначає, що «...у мотивах і цілях чітко проявляється системний характер психічного, вони виступають як інтегральні форми психічного відображення.».

Усіх дослідників мотиву об'єднує єдина методологічна позиція, суть якої, якщо узагальнити, в наступному. Заперечуючи проти механічного змішування потреб і мотивів, вітчизняні психологи виходять з того, що мотиваційну сферу (її склад, будова, динаміку) і її розвиток, необхідно вивчати через розкриття зв'язків і відносин особистості людини з іншими людьми та суспільством. У своїй життєдіяльності людина освоює і об'єктивно реалізує цілу систему відносин, до предметного світу, до оточуючих людей, до суспільства і, нарешті, до самого себе. Іншими словами, змістовна характеристика мотиву може бути розкрита не в системі «організм – природні об'єкти», а тільки в соціально-психологічної за свою суттю системі відносин і взаємодії людини [8]

Мотив – це внутрішня рушійна сила, що спонукає людину до діяльності. Мотиви переважають в залежності від зовнішніх спонук, які сприяють або не сприяють здійсненню активної діяльності. Спонуками до діяльності можуть бути матеріальні, духовні та культурні потреби, які в свою чергу породжують інтереси, тобто спрямованість особистості на певні об'єкти з метою пізнати їх, оволодіти ними [9].

Мотивація діяльності буває близька (здійснити бажане і найближчим часом) та віддалена (здійснення бажаного планується на тривалий час). Розрізняють мотиви і за рівнем усвідомлення. Бувають яскраво й чітко усвідомлювані мотиви, але в багатьох випадках діють неусвідомлені спонуки. Проте незалежно від міри усвідомлення мотив є вирішальним чинником у досягненні мети [11].

За даними Л.Божович, основу особистісної спрямованості складає стійка ієрархічна система домінуючих мотивів поведінки і діяльності людини, де головними є мотиви, які визначають ставлення людини до себе та інших [3].

Серед усіх різноманітних властивостей особистості мотиви займають особливе місце, оскільки тільки вони в першу чергу обумовлюють суспільно значиму поведінку в діяльності людини. У цьому зв'язку можна сказати, що в науці проблема мотивів є важливою тому, що ядро особистості, її суть складають глибоко усвідомлені людиною збудження у вигляді мотивів та інтересів.

Вивчення мотивів, які активізують прагнення підлітків до систематичних занятій фізичною культурою і спортом є однією з важливих педагогічних проблем у фізичному вихованні, оскільки мотиви мають вирішальне значення в поведінці й стимуляції активної діяльності.

Є. Ільїн серед мотивів занятій спортом виділяє загальні і конкретні. До перших відносяться бажання дитини займатись будь-яким видом спорту або фізичними вправами, до других відносяться бажання займатись тільки улюбленим видом спорту. На його думку, мотиви можуть бути спрямовані на процес діяльності (потреба в руховій активності, отримання вражень від спортивної діяльності) і на результат (прагнення до самовдосконалення, самоствердження, самовираження) [5].

Результати наукових досліджень свідчать, що мотивація – це спонукання, що викликає активність організму і визначає його спрямо-

ваність процеси мотивації виконують функцію спонукання суб'єкта до діяльності [7,11]. При цьому що процес навчання починається з розкриття об'єктивної значущості дій, що формується, і якщо при цьому в суб'єкта відбувається трансформація об'єктивної значущості в суб'єктивну, то в нього виникає готовність до включення дій, яка підлягає формуванню, у значущу для нього діяльність. Зазначене свідчить про виникнення мотиваційної готовності до формування дій, що виявляється у вигляді позитивної емоції [4].

Після реалізації формувального етапу експерименту із впровадженням визначених педагогічних умов було проведено другий зріз, спрямований на порівняльний аналіз сформованості рівнів готовності майбутніх учителів фізичної культури до здоров'язбережувальної професійної діяльності.

Результати дослідження. Рівні сформованості готовності майбутніх учителів фізичної культури до здоров'язбережувальної професійної діяльності мотиваційним компонентом визначалися за допомогою виокремлених показників мотиваційно-ціннісного критерію.

На протязі експериментального періоду студенти експериментальної групи (ЕГ -167) займалися за розробленими нами педагогічними технологіями з формування мотивації до здоров'язбережувальної діяльності, студенти контрольної групи (КГ- 163) працювали за стандартною навчальною програмою підготовки майбутніх учителів фізичної культури. На формувальному етапі досліджень ми провели зріз показників сформованості мотивації.

Результати оцінки сформованості мотивації до успіху (за Т. Елерсон) майбутнього вчителя фізичної культури у студентів експериментальної та контрольної груп після проведення формувального експерименту засвідчили позитивні зрушенні подано у таблиці 1.

Як видно з таблиці 1, значно покращилися результати оцінки мотивації до успіху у майбутніх учителів фізичної культури в експериментальній групі. Так, високого ступеня сформованості цього показника досягли 36 і 25 % студентів (за сукупністю опитувальника 1 та 2) (на констатувальному етапі – 14 і 8 % відповідно), достатній ступінь виявлено у 31 і 39 % майбутніх учителів (за сукупністю опитувальника 1 та 2) (на констатувальному етапі – 28 і 30% відповідно), середній ступінь – по 28 % майбутніх учителів (за сукупністю опитуваль-

Т а б л и ц я 1
Значення показника сформованості мотивації
до успіху майбутніх учителів фізичної
культури на прикінцевому
етапі експерименту (за Т. Елерсон)

Показники	Експериментальна група		Контрольна група	
	абс	%	абс	%
<i>Сукупність питань 1</i>				
Низький	8	5	17	10
Середній	45	28	72	43
Достатній	51	31	51	31
Високий	59	36	26	16
<i>Сукупність питань 2</i>				
Низький	12	7	17	11
Середній	46	28	71	43
Достатній	64	39	65	39
Високий	41	25	12	7

ників 1 та 2) (на констатувальному етапі – по 49 % відповідно), на низькому залишилося 5 і 7 % респондентів ЕГ (на констатувальному етапі – 9 і 13 %).

Змінилися результати і в контрольній групі: високий ступінь прояву мотивації ставлення майбутніх учителів до педагогічної діяльності виявили 16 і 7 % студентів (за сукупністю опитувальника 1 та 2) (на констатувальному етапі – 11 і 5 % відповідно), достатній ступінь зафіковано у 31 і 39 % майбутніх учителів (на констатувальному етапі – 26 і 39 %), середній ступінь – по 43 % (на констатувальному етапі – 51 і 42 %), низький ступінь виявили 10 і 11 % респондентів (на констатувальному етапі – 11 і 14%).

Дані, що подані у таблиці 1 свідчать, що на початок педагогічного експерименту підтверджено, що за результатами опитування немає істотної відмінності між середніми значеннями низького, середнього, достатнього та високого показників досліджуваних груп. На нашу думку, одержані результати свідчать про те, що студенти не зовсім розуміють особливості професійної діяльності вчителя фізичної культури, не впевнені, що зможуть впоратися з поставленими перед ними завданнями щодо навчання й виховання учнів з урахуванням збереження і зміцнення їхнього здоров'я, формування в них здоров'язбережувальних знань, умінь і навичок. Насамперед це зумовлено тим, що студенти ще не мали можливості працювати у школі, не мають власного досвіду роботи з учнями.

Таблиця 2
Оцінка мотивації ставлення майбутніх учителів фізичної культури до педагогічної діяльності за результатами прикінцевого етапу експерименту

Показники	Експериментальна група		Контрольна група	
	абс	%	абс	%
Низький	8	5	36	22
Середній	32	20	71	43
Достатній	71	44	36	22
Високий	52	32	23	14

Як видно з таблиці 2, значно покращилися результати оцінки мотивації до здійснення педагогічної діяльності в експериментальній групі. Так, високого ступеня сформованості цього показника досягли 32 % студентів (на констатувальному етапі – 15 %), достатній ступінь виявлено у 44 % майбутніх учителів (на констатувальному етапі – 22 %), середній ступінь – у 20 % (на констатувальному етапі – 32 %), на низькому залишилося 5 % респондентів ЕГ (на констатувальному етапі – 31 %).

Змінилися результати і в контрольній групі: високий ступінь прояву мотивації ставлення майбутніх учителів до педагогічної діяльності виявили 14 % студентів (на констатувальному етапі – 10 %), достатній ступінь зафіксовано у 22 % майбутніх учителів (на констатувальному етапі – 16 %), середній ступінь – 43 % (на констатувальному етапі – 35 %), низький ступінь виявили 22 % респондентів (на констатувальному етапі – 39 %).

Вважаємо, що така динаміка змін в експериментальній групі свідчить про доцільність використання ділових, рольових ігор, диспутів, дискусій під час практичних занять, які сприяли підвищенню мотивації у майбутніх учителів фізичної культури до здійснення педагогічної діяльності з урахуванням здоров'язбереження учнів. У контрольній групі покращення результатів відбувалося завдяки лекційним заняттям, у ході яких вони здобували більше інформації про конкретну діяльність учителя фізичної культури, усвідомлювали необхідність організації навчальної діяльності у такий спосіб, щоб вона не шкодила їхньому здоров'ю.

Діагностика наступного показника «Настанова на ціннісне ставлення до здоров'я» також виявила позитивні розбіжності в результатах респондентів експериментальної та контрольної груп (табл. 3).

Як засвідчує таблиця 3, відбулися позитивні зміни як в експериментальній, так і в контрольній групах.

Таблиця 3
Ставлення майбутніх учителів початкової школи до здоров'я за результатами прикінцевого етапу експерименту

Ступінь	Експериментальна група		Контрольна група	
	абс.	%	абс.	%
Низький	6	4	12	7
Середній	42	25	64	38
Достатній	53	33	43	26
Високий	62	38	46	28

Так, високого ступеня сформованості цього показника в експериментальній групі досягли 38 % студентів (на констатувальному етапі – 28 %), достатнього ступеня – 33 % майбутніх учителів (на констатувальному етапі – 30 %), середнього ступеня – 25 % (на констатувальному етапі – 35 %), на низькому ступені залишилося 4 % респондентів ЕГ (на констатувальному етапі – 6 %). У контрольній групі кількість студентів з високим ступенем становила – 28 % студентів, достатній ступінь зафіксовано у 26 % майбутніх учителів (на констатувальному етапі – 28 %), середній – у 38 % (на констатувальному етапі – 39 %), низький ступінь виявили 7 % респондентів (на констатувальному етапі – 19 %).

На підставі отриманих знань під час занять зі спецкурсів й оволодіння практичними навичками і вміннями студенти експериментальної групи усвідомили цінність здоров'я, стали більш уважно ставитися до свого здоров'я, почали менше хворіти, більше бувати на свіжому повітрі, стали більш урівноваженими у спілкуванні з іншими людьми, навчилися контролювати свої емоції, позбавилися шкідливих звичок тощо, на відміну від студентів контрольної групи, в яких спеціально не організовувалася робота щодо здоров'язбереження.

Одержані результати є наслідком цілеспрямованої роботи зі студентами експериментальної групи, оскільки в ході їх проведення студенти перестали боятися виступати перед аудиторією, проводячи фрагменти уроку, виступити з рефератами чи доповідями. Вважаємо, що цьому сприяла доброзичлива обстановка на заняттях, створення викладачами ситуацій успіху, а також спільна робота студентів під час виконання творчих завдань. Зауважимо, що в контрольній групі, де така робота не проводилася, результати оцінки мотивації успіху не дуже змінилися.

Рівень сформованості готовності майбутніх учителів фізичної культури до здоров'язbere-

Т а б л и ц я 4

**Рівні сформованості готовності майбутніх учителів фізичної культури
до здоров'язбережувальної професійної діяльності за мотиваційним компонентом
на констатувальному та прикінцевому етапах експерименту**

Ступінь	Експериментальна група				Контрольна група			
	Початковий зріз		Прикінцевий зріз		Початковий зріз		Прикінцевий зріз	
	абс.	%	абс.	%	абс.	%	абс.	%
Низький	30	18 %	8	5	43	21 %	21	13
Середній	60	40 %	41	25	69	41 %	70	42
Достатній	42	26 %	60	37	43	26 %	49	29
Високий	22	13 %	54	33	23	13%	27	16

жуваальної професійної діяльності за мотиваційним компонентом після формувального експерименту визначався за середнім арифметичним одержаних результатів. Одержані результати подано в таблиці 4.

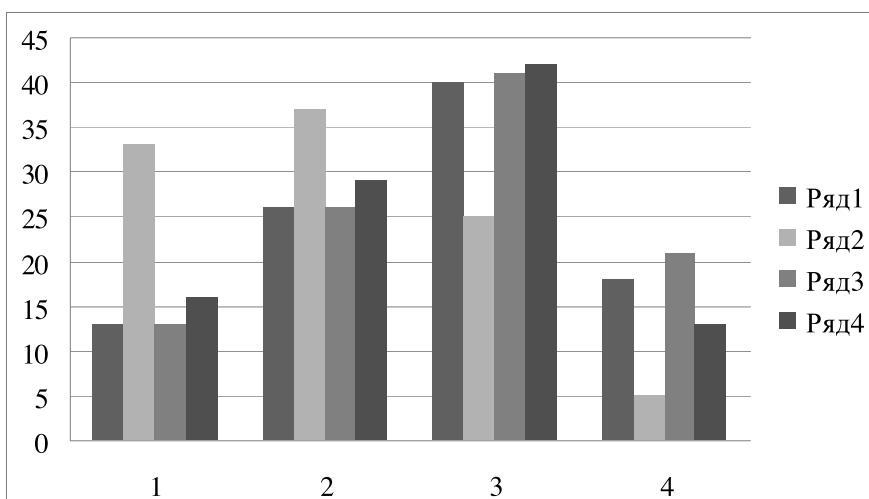
Як засвідчує таблиця 4, високого рівня сформованості показників мотиваційного компонента в експериментальній групі досягли 33 % студентів (на констатувальному етапі – 13 %), на достатньому рівні виявлено 37 % майбутніх учителів (на констатувальному етапі – 26 %), на середньому рівні – 25 % (на констатувальному етапі – 40 %), на низькому залишилося лише 5 % респондентів ЕГ (на констатувальному етапі – 18 %).

У контрольній групі також відбулися незначні позитивні зміни в результатах рівнів сформованості готовності майбутніх учителів до формування здоров'язбережувальних навичок і вмінь молодших школярів за мотиваційним компонентом: на високому рівні – виявлено 16 % студентів, на констатувальному етапі – 13 %, достатній рівень зафіксовано у 29 %

майбутніх учителів (на констатувальному етапі – 26 %), середній рівень – 42 % (на констатувальному етапі – 41 %), на низькому залишилося 13 % респондентів (на констатувальному етапі – 21 %).

Наочно порівняльні дані рівнів сформованості готовності майбутніх учителів до здоров'язбережувальної професійної діяльності за мотиваційним компонентом після проведення формувального експерименту наведено в діаграмі 1.

Як видно з діаграми 1, після формувального експерименту значно змінилися результати рівнів сформованості готовності майбутніх учителів до здоров'язбережувальної професійної діяльності за мотиваційним компонентом. Так, в експериментальній групі на високому рівні результати збільшилися на 20 % (у контрольній групі усього на – 3%), на достатньому рівні результати збільшилися на 11 % (у контрольній групі на 3 %), на середньому рівні результати зменшилися на 15 % (у контрольній групі вони збільшилися на – 1 %) і на низько-

Діаграма 1. Динаміка змін рівнів сформованості готовності майбутніх учителів фізичної культури до здоров'язбережувальної професійної діяльності за мотиваційним компонентом після проведення формувального експерименту (у %):

1 – високий рівень; 2 – достатній рівень; 3 – середній рівень; 4 – низький рівень; ряд 1 – ЕГ на констатувальному етапі; ряд 2 – ЕГ на прикінцевому етапі; ряд 3 – КГ на констатувальному етапі; ряд 4 – КГ на прикінцевому етапі

му рівні результати зменшилися на 13 % (у контрольній групі вони зменшилися на 8 %).

Висновки. У роботі досліджувався стан сформованості мотивації у майбутніх учителів фізичної культури до здоров'язбережувальної діяльності на формувальному етапі дослідження.

Динаміка змін в експериментальній групі засвідчила ефективність використання ділових, рольових ігор, диспутів, дискусій під час занять, які сприяли підвищенню мотивації у майбутніх учителів фізичної культури до здійснення педагогічної діяльності з урахуванням здоров'язбереження учнів.

На підставі отриманих знань під час занять зі спецкурсів ѹ оволодіння практичними навичками і вміннями студенти експериментальної групи усвідомили цінність здоров'я, стали більш уважно ставитися до свого здоров'я, почали менше хворіти, більше бувати на свіжому повітрі, стали більш урівноваженими у спілкуванні з іншими людьми, навчилися контролювати свої емоції, позбавилися шкідливих звичок тощо, на відміну від студентів контрольної групи, в яких спеціально не організовувалася робота щодо здоров'язбереження.

Результати досліджень є наслідком цілеспрямованої роботи зі студентами експериментальної групи, оскільки в ході їх проведення студенти проводили фрагменти уроку, виступали з рефератами чи доповідями. На наш погляд, цьому сприяла доброзичлива атмосфера на заняттях, створення викладачами ситуацій успіху, а також спільна робота студентів під час виконання творчих завдань. Результати

оцінки мотивації успіху майже не змінилися, в контрольній групі, де така робота не проводилася.

Література

1. Бабич В. І. Підготовка майбутніх учителів фізичного виховання до формування культури здоров'я школярів: автореф. дис... на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спеціальність 13.00.04 «Теорія та методика професійної освіти» / В. І. Бабич. — Луганськ, 2006. — 20 с.
2. Бех І.Д. Виховання особистості / І.Д. Бех — К.: Либідь, 2003. — Т.2. — С. 215—225.
3. Божович Л.І. Личность и ее формирование в детском возрасте / Л.І. Божович — М., 1968. — 333с.
4. Вілюнас, В.К.Психологічні механізми мотивації людини / В.К.Вілюнас — М.: Видавництво МДУ, 1990.- 285 с.
5. Ильин Е. П. Психология физического воспитания / Е.П. Ильин — М.: Просвещение, 1990. — С. 13—21.
6. Карась, Т. Вивчення мотивації до занять фізичною культурою студентів педагогічного коледжу / Т. Карась, Т.В.Хроміна / / сучасні проблеми фізичної культури і спорту: матер. IX наук.конф.- Хабаровськ: ДВГАФК, 2006.- С.69—72.
7. Леонтьєв, О.М.Діяльність.Свідомість. Особистість / О.М.Леонтьєв — М., 1975.- С.465.
8. Маслоу А. Самоактуалізація // Психологія особистості. Тексти / під ред. Ю.Б.Гіппенрейтер, А.А.Пузиря.- М., 1982.- С.108—118.
9. Селецька, Т.Г. Дослідження мотивів, які спонукають студенток займатися фізичною культурою і спортом / Т.Г.Селецька / / Сучасні проблеми фізичної культурою і спорту: матер. VIII наук.конф.молодих вчених Далекого Сходу.- Хабаровськ: ДВГАФКС, 2005.- С.158—159.
10. Федик О. П. Психологічні особливості професійної підготовки студентів до майбутньої спортивно-педагогічної діяльності: автореф. дис... на здобуття наук. ступеня канд. психол. наук: спеціальність 19.00.07 «Педагогічна та вікова психологія» / О. П. Федик. — К., 1999. — 16 с.
11. Чебыкин А. Я. Эмоциональная регуляция учебной деятельности / А. Я. Чебыкин. — М., 1988. — 254 с.

ПЕТР ДЖУРИНСКИЙ

ФОРМИРОВАНИЕ ГОТОВНОСТИ БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ К ЗДОРОВЬЯСБЕРЕГАЮЩЕЙ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПО МОТИВАЦИОННОМУ КОМПОНЕНТУ

В статье представлены результаты формирования готовности к здоровьесберегающей деятельности будущих учителей физической культуры по мотивационному компоненту по завершению формирующего этапа исследований.

Динамика изменений результатов в экспериментальной группе свидетельствует о эффективности использования педагогических технологий, которые способствовали повышению мотивации у будущих учителей физической культуры к педагогической деятельности с учетом здоровьесбережения учеников.

Ключевые слова: профессиональная деятельность, здоровьесберегающая деятельность, формирование, будущие учителя, готовность, мотивация, физическая культура.

PETR DZHURINSKY

FORMING OF READINESS TO THE HEALS-SAVING OF PROFESSIONAL ACTIVITY ON MOTIVATIONAL COMPONENT OF FUTURE TEACHERS OF PHYSICAL EDUCATION

In the article the results of forming of readiness are presented to health - saving activity of future teachers of physical education on a motivational component on completion of the forming stage of researches.

The dynamics of changes of results in an experimental group is witnessed to efficiency of the use of pedagogical technologies which was instrumental in the increase of motivation for the future teachers of physical culture to pedagogical activity taking into account health - saving students.

Key words: professional activity, health-saving activity, forming, future teachers, readiness, motivation, students, physical education.